

În lumea din marginea lumii

Daniel Vișan-Dimitriu

În lumea din margini de lume,
că-i noapte sau zi ... hoinăresc,
iar gândul, un pegas anume,
mă poartă în zboru-i ceresc.

Ajung, uneori, pe-o câmpie
cu vise ascunse-n culori
ce fac bucuria să-mi fie
o mare cu valuri din flori.

Acolo, te-aștept cu răbdare,
pierdut printre-atâtea minuni...
Tu vii, îmi răspunzi la chemare,
apari, strălucind, din genuni,

din lumi de la margini de lume,
din basme, legende, sau ... nu!
Tu vii dintr-o stea cu un nume
ce-l știu numai eu. Tu ești ... Tu.